

alier frem og tilbage igennem Byen, fordi det er tilladt, at en Vogn blot passerer gennem Byen. Men det er jo en mindre Ting. — Saa er der § 2, hvori egentlig Hovedprincippet i Forslaget er nedlagt, idet det her slaas fast, at „Køb og Salg saavel paa Gader og offentlige Pladser som i de handlendes Butikker maa ikke finde Sted paa Folkekirken Helligdage“. Nu er det jo saaledes, at der maa handles indtil Klokken 9, men for Eftertiden skulde det altsaa forbydes at handle om Søndagen med Undtagelse af Apoteker og Brød- og Mælkeudsalg, der maa holdes aabne hele Dagen. Man har fundet det ganske naturligt, at Folk skulde kunne forsyne sig med de Ting, som disse Forretninger handle med. Saa er der noget, man har benævnt „letfordærlige Varer“, med Hensyn til hvilke man har ment, at det ikke kunde gaa an at lukke fuldstændig for de Butikker, hvor der handles med disse Varer. Imidlertid have de Folk, der handle med disse Varer, henvendt sig til Rigsdagen med Anmodning om, at der maatte blive givet Bestemmelser om, at deres Butikker skulde lukkes hele Søndagen. Selvfølgelig have Forslagsstillerne taget Hensyn til disse Forslag, og kun Butikker med udelukkende Salg af levende Blomster skulde efter Forslaget have Lov til at holde aabent til Klokken 9 Formiddag. Dermed ville disse Folk være tilfredse efter deres egen Erklæring, og man maa gaa ud fra, at Publikum ogsaa kan være tilfreds dermed. — Dernæst er der i § 2 foreslaaet, at der de to sidste Søndage før Jul maa handles efter Klokken 4, medens det nu er saaledes, at det kun er den ene Søndag før Jul, hvor der maa holdes aabent. Men saa er der til Gengæld foreslaaet, at der skal holdes lukket Søndagen mellem Jul og Nytaar. Denne Ordning, har man fundet, var den mest praktiske, thi de to Søndage før Jul betyde for de handlende og for Publikum meget mere end den ene Søndag mellem Jul og Nytaar, som hverken de handlende eller Publikum sætte synderlig Pris paa.

I § 3, hvor beværtningsdrivende omtales, har man henregnet Personer med Konditorborgerskab til disse. Det har nemlig vist sig, at der maa skelnes mellem saadanne, der have Konditorborger-

skab, og almindelige Kagebagere. Man har ikke rigtig været klar over, hvorvidt disse kunde henregnes under samme Gruppe, men nu er man bleven klar over, at de, der have Konditorborgerskab, maa sættes lig med de øvrige beværtningsdrivende i den her omtalte Retning. — Med Hensyn til Barberere vil man se, at der i Aar er foreslaaet noget andet end tidligere. Tidligere var det foreslaaet, at Barberere skulde lukke Klokken 10 om Formiddagen i Stedet for som nu Klokken 12. Det viste sig imidlertid, at dette Forslag stødte paa en hel Række Vanskeligheder, og en Del af Barbererne og Frisørerne vilde nok have lukket Klokken 10, men en anden Del ikke. Det var for Resten mærkværdigt at se, hvorledes disse to Partier kappedes om at faa os til at imødekomme sig. Det viste sig, at den mest praktiske Ordning af denne Sag er den, der er foreslaaet i § 4, hvor det bestemmes, at naar der følger to Helligdage umiddelbart efter hinanden, skal der holdes fuldstændig lukket paa den anden af disse Dage. Hvis denne Ordning bliver gennemført, ville Frisørerne og Barbererne, saa vidt jeg har forstaaet det, føle sig særdeles veltilfredse, og dermed er man kommen ud over det Skær, som dette Forslag ellers har stødt paa. — Tidligere har der været en Paragraf, hvorefter Fotograferne skulde holde deres Ateliers lukkede efter Kl. 12 Helligdag; men denne Paragraf er gaaet ud, fordi det har vist sig, at det er et ret vanskeligt Omraade at gribe ind paa saavel af Hensyn til Fotograferne som af Hensyn til Publikum, idet Søndag Eftermiddag de fleste Steder, især ude paa Landet, er den bedste Tid for begge Parters Vedkommende, og da det ingenlunde er Forslagsstillernes Mening, at gribe forstyrrende ind paa noget som helst Omraade, har man i Aar udeladt denne Paragraf. — I § 5 er der sket en Forandring, idet det i næstsidste Stykke af Paragraffen er bestemt, at Trykning af Dagblade og Drift af Mejerier ere undtagne fra Forbudene i første Stykke. Her er jo ogsaa et af disse Omraader, hvor der maa siges at være sket en ret stor Udvikling i de senere Aar. For Dagbladernes Vedkommende er det jo saaledes, at disse nu i stærkere Grad end tidligere